

Archa Božej prítomnosti v dome Obéd-Edoma spôsobila viditeľné požehnanie, ktoré mu Dávid závidel. Prekonal strach, kvôli ktorému tam archu odpratal, keď pri prevoze k sebe domov pri nešťastnom porušení zákona zomrel Uza.

Aj keď prítomnosť Božia spôsobuje obrovské požehnanie, keď sa zmieša s Bohom danou autoritou (kráľa, kňaza...), nastáva výbuch požehnania, ktoré sa nedá porovnať s „obyčajným“ požehnaním, ktoré padlo na dom Obéda.

Požehnanie pätorakej milosti

Boh na nás vylieva dobrodenie – benefity, odmenu (nezaslúženú); požehnanie:

1. Odpúšťa ti všetky tvoje neprávosti,
2. Uzdravuje všetky tvoje nemoci,
3. Vyslobodzuje tvoj život od záhuby,
4. Korunuje ťa milosťou a zľutovaním,
5. Sýti tvoje ústa dobrým, takže sa obnovuje tvoja mladosť ako orol.

Je smutné, ak sa ako kresťania a cirkev uspokojíme s „obyčajným“ požehnaním, ktoré prichádza tam, kde sme sa naučili rozpoznať a uctiť si prejavenu Božiu prítomnosť. Je to úžasné, že sme sa to naučili, ale nie je to zďaleka plnosť toho, čo Boh zamýšľa so svojou archou zmluvy na zemi aj dnes.

To, čo Boh dokázal uvoľniť na zemi za čias kráľa Dávida, keď priniesol archu k sebe domov, na miesto autority, do časovej línie, ktorú Boh predpripravil, do kontextu línie vývinu Izraela a hlavne pod pomazanie a vyvolenie kráľa a jeho kráľovstva – to bolo niečo bezprecedentné, čo sa nedá pár vetami vôbec opísať. Doslova výbuch požehnania, tvorivosti, rastu, napredovania a úspechu Kráľovstva Božieho.

Skombinovať našu Bohom danú autoritu s prejavenu Božou prítomnosťou je naším privilegiom a povinnosťou.

Skutočná autorita vychádza zo zdravej identity.

Kto som? Kto naozaj v hĺbinách svojho vnútra som? K čomu ma Pán povolal, pre čo ma pomazal?

Nie som síce kráľ Izraela ako Dávid. Ale som kráľ v Kristovi.

1 Peter 2:9,10 Ale vy ste vyvolený rod, **kráľovské kňazstvo**, svätý národ, ľud, určený byť Božím vlastníctvom, aby ste zvestovali cnosti toho, ktorý vás povolal zo tmy do svojho predivného svetla, 10 ktorí ste kedysi neboli ani ľuďom, ale teraz ste ľud Boží; ktorí ste neboli dostali milosrdenstva, ale teraz ste dostali milosrdenstvo.

Neboli sme *ľuďom* (pohania – mimo vyvolenia a dedičstva patriarchov), ale stali sme sa ním v Kristovi. Len časť Božieho ľudu - kmeň Léviho – smel slúžiť okolo svätostánku/chrámu, len časť Levítov – potomkovia Árona – smela slúžiť ako kňazi. Len jeden vyvolený v národe bol kráľom. V Kristovi sme všetci povolani byť ako On – skrze Neho a v ňom **kraľovať a kňazsky** slúžiť.

Zjavenie 1:4-8 Ján siedmim zborom, ktoré sú v Ázii: milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, a od siedmich duchov, ktorí sú pred jeho trónom, 5 a od Ježiša Krista, ktorý je verný svedok, **prvorodený z mŕtvych** a Knieža kráľov zeme. Tomu, ktorý nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov svojou krvou 6 a učinil nás **kráľmi a kňazmi Bohu a svojmu Otcovi** - jemu sláva a sila na veky vekov. Amen. Hľa, prichádza s oblakmi, a uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli, a nariekať budú nad ním všetky pokolenia zeme. Áno, amen. 8 Ja som Alfa i Omega, **počiatok i koniec**, hovorí Pán, Boh, ktorý je a ktorý bol a ktorý príde, ten Všemohúci.

Počiatok a koniec – podstata nášho kraľovania je Kristus. Kvôli Nemu máme ako králi základ, ktorým je **prechod zo smrti do života**. Na začiatku nášho života s Ním prechádzame zo smrti do života cez znovuzrodenie a krst vyjadrujúci smrť, pochovania a vzkriesenie do novoty života. Smerujeme ku koncu, kde znovu prejdeme zo smrti do života. Smrť tela, ktorá nás všetkých čaká, nie je našim najväčším strašiakom, ako to je u bezbožných ľudí, ktorí sú diablom držaní strachom zo smrti vo väzení a z tohto strachu vychádzajú vo svojom myslení a konaní. Smerujeme ku životu, nie k smrti. Ako je On vzkriesený a smrť už nad Ním nemá moci, aj my smerujeme ku vzkrieseniu. Z toho čerpáme autoritu k životu kráľov a kňazov v Jeho Kráľovstve.

2 Timoteovi 2:11-13 Verné je slovo: Lebo **ak sme spolu zomreli**, budeme spolu aj žiť; **12 ak spolu trpezlivo znášame, budeme spolu i kraľovať**; ak zaprieme, aj on nás zaprie; **13 ak sme neverní, on zostáva verný, lebo nemôže sám seba zaprieť.**

Rímskym 5:17 Lebo ak pádom, prehrešením sa, toho jedného **kraľovala smrť skrze jedného**, je o mnoho istejšie, že tí, ktorí dostávajú hojnosť milosti a daru spravodlivosti, budú **kraľovať v živote** skrze toho jedného, Ježiša Krista.

Pohľad do budúcnosti

Zjavenie 5:10 a učinil si nás nášmu Bohu **kráľmi a kňazmi**, a **budeme kraľovať** na zemi.

Zjavenie 11:15 A siedmy anjel zatrúbil, a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: **Kráľovstvá sveta sa stali kráľovstvami nášho Pána a jeho Krista**, a bude kraľovať na veky vekov.

Zjavenie 12:10,11 A počul som veľký hlas na nebi, ktorý hovoril: Teraz sa stalo spasenie a moc a kráľovstvo spasením, mocou a **kráľovstvom nášho Boha a vláda vládou jeho Krista**, lebo je zvrhnutý žalobník našich bratov, ktorý žaloval na nich pred naším Bohom dňom i nocou. **11** A oni zvíťazili nad ním pre krv Baránkovu a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svojej duše až do smrti.

Najväčšiu autoritu v Kráľovstve Božom nemá však ani kráľ, ani kňaz, ani apoštol...ale syn

Syn; synovia, rodina – to je najvyššia a najúčinnejšia autorita. Zo zdravého synovstva vyrastú zdraví apoštol, proroci, pastieri...

Ježiš prišiel v autorite Syna na prvom mieste. To manifestoval pred všetkými. Autoritu mesiáša skrýval.

Dávid zápasil s oblasťou synovstva. Prichádzal z línie problémov so synovstvom. Jeho duchovným otcom bol Samuel, človek, ktorý vyrastal pod kňazom Élim od útleho detstva. Nie v teple rodinného kruhu, ale pri svätostánku. Samuel bol tvrdý prorok a jeho synovia po ňom neboli spravodliví ľudia. Éli demonštroval katastrofálne dôsledky nesprávneho otcovstva, keď nevedel jednáť s hriechmi svojich synov. Ich demonštratívny trest je odstrašujúcim príkladom dodnes. Otcovská postava kráľa Saula je rovnako tragickým príkladom nesprávnej autority, nesprávneho otcovstva. Saul stráca povolanie a vyvolenie, dynastia, ktorú mal odovzdať svojim synom (Jonatánovi), sa predčasne končí smrťou nielen jeho samého, ale aj jeho synov.

Asi preto sa netreba čudovať, že Dávid zlyháva pri otcovstve, keď nejedná správne a spravodlivo so svojimi synmi Amónom a Absalomom. Vďaka Bohu za Jeho milosť, pretože Boh zasahuje a žehná dokonca i v hriechu počatého syna Šalamúna a kladie na neho svoje generačné kráľovské požehnanie. Dávidov syn sa stáva predobrazom Dávidovho Syna – Krista.

1 Kronická 17:13 Ja mu budem otcom, a on mi bude synom, a svojej milosti neodnímam od neho, ako som ju odňal od toho, ktorý bol pred tebou.

Zjavenie 21:7 Kto víťazí, zdedí všetko, a budem mu Bohom, a on mi bude synom.